

— Αἶ; λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος.

— Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; φαίνεται ἐντιμότερος ἀνθρώπος.

— Πιθανόν, ἀπήντησεν ὁ Φίξ, ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Δὲν σᾶς φαίνεται, κύριε πρόξενε, ὅτι ὁ φλεγματικὸς αὐτὸς κύριος ὁμοιάζει ἀπαράλλακτα μετ' τὸν κλέπτην, τοῦ ὁποίου ἔλαβον τὰ χαρακτηριστικά;

— Συμφωνῶ, ἀλλ' ὡς γνωρίζετε, τὰ χαρακτηριστικά...

— Ὁά τὴν καθάρισω αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν! ὑπέλαβεν ὁ Φίξ. Ὁ ὑπρέτης μου φαίνεται πλέον εὐανάγνωστος ἀπὸ τὸν αὐθέντην. Ἐπειτα εἶνε καὶ γάλλος, καὶ δύσκολα κρατεῖ τὴν γλῶσσάν του. Ἀναβλεπόμεθα μετ' ὀλίγον, κύριε πρόξενε. Ταῦτα εἰπὼν ὁ πράκτωρ ἐξῆλθεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Πονηρίδου.

Ὁ κ. Φόγ ἐν τούτοις ἐξεληθὼν τοῦ Προξενείου κατηυθύνθη πρὸς τὴν προκυμαίαν, καὶ δούς παραγγελίας τινὰς εἰς τὸν ὑπρέτην του, ἐπέβη ἀκατίου, ἐπανήλθεν εἰς τὸ ἀτμοκίνητον καὶ κατέβη εἰς τὸν θαλαμίσκον του. Ἐλαβε δὲ μικρὸν σημειωματάριον, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον ἀναγεγραμμένα τὰ ἐπόμενα:

« Ἀναχώρησις ἐκ Λονδίνου τὴν Τετάρτην, 2 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 8,45 τῆς ἑσπέρας.

« Ἀφίξις εἰς Παρισίους τὴν Πέμπτην, 3 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 7,20 τῆς πρωίας.

« Ἀναχώρησις ἐκ Παρισίων τὴν Πέμπτην, εἰς τὰς 8.40 τῆς πρωίας.

« Ἀφίξις εἰς Τουρίνον διὰ τοῦ Μον-Σενί τὴν Παρασκευὴν, 4 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 6,35 τῆς πρωίας.

« Ἀναχώρησις ἐκ Τουρίνου τὴν Παρασκευὴν, εἰς τὰς 7.20 τῆς πρωίας.

« Ἀφίξις εἰς Βριנדῆσιον, τὸ Σάββατον, 5 ὀκτωβρίου, εἰς τὰς 4 τὸ βράδυ.

« Ἐπιβίβασις εἰς τὴν *Μογγολίαν* αὐθημερὸν εἰς τὰς πέντε.

« Ἀφίξις εἰς Σουέξ τὴν Τετάρτην 9 ὀκτωβρίου εἰς τὰς 11 π. μ.

« Σύνολον τῶν δαπανηθεισῶν ὥρων 158 1/2, ἧτοι ἡμέραι ἕξ καὶ ἡμίσεια.»

Ὁ κ. Φόγ ἐνέγραψε τὰς ἡμερομηνίας ταύτας ἐπὶ δρομολογίου, διηρημένου εἰς στάλας, καὶ ἐμφαίνοντος, — ἀπὸ τῆς 2 ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 21 δεκεμβρίου — τὸν μῆνα, τὴν ἡμέραν, καὶ τὰς κανονικὰς καὶ πραγματικὰς ἀφίξεις εἰς ἕκαστον τῶν κυρίων σημείων τοῦ δρόμου του, ἧτοι Παρισίους, Βριנדῆσιον, Σουέξ, Βομβάην, Καλκούτταν, Σιγγαπὸρ, Χόγγ-Κόγγ, Ἰοκοχάμαν, Ἀγιον Φραγκίσκον, Νέαν Ὑόρκην, Λίβερπουλ καὶ Λονδίνον. Ἐπὶ τοῦ δρομολογίου δὲ τούτου ἠδύνατο οὕτω νὰ ἀθροίσῃ τὸ προκείμενον ἐκάστοτε χρονικὸν κέρδος ἢ τὴν ἐπελθούσαν ζημίαν, καὶ νὰ γνωρίζῃ ἂν προέτρεχεν ἢ καθυστέρει.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, Τετάρτην, 9 ὀκτωβρίου, ἐνέγραψε τὴν εἰς Σουέξ ἀφίξιν του, ἧτις, συμπιπτούσα πρὸς τὴν κανονικὴν, οὔτε κέρδος παρεῖχεν αὐτῷ, οὔτε ζημίαν.

Εἶτα διέταξε πρόγευμα ἐν τῷ θαλάμῳ του ὡς πρὸς τὴν πόλιν δέ, οὐδ' ἐσκέφθη κὰν νὰ τὴν ἴδῃ, ὡν ἐκ τῶν ἀγγλῶν ἐκείνων, οἵτινες στέλλουσι τοὺς ὑπρέτας τῶν νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς τόπους οὓς διέρχονται.

(Ἐπειτα συνέχισεν.)

ΦΥΛΛΑΚΑΙ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ,

Ἡ Ἰαπωνία, χώρα, πρὸ τινος ἔτι χρόνου, ὑπὸ σύστημα διοικήσεως ἡμιβαρβάρου διατελοῦσα, ἤρξατο γενναῖα βήματα χωροῦσα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς προόδου. Ὁρεῖλει δὲ τὴν ἔκτακτον βελτίωσιν αὐτῆς ἐν τῇ διοικήσει, καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατοίκων αὐτῆς, εἰς τὴν νοήμονα καὶ ἐπίμονον ἐργασίαν τῶν κυβερνώντων αὐτήν, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος μέχρι τοῦ ἐσχάτου ὑπαλλήλου ἀφωσιωμένων εἰς τὴν πιστὴν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν ἐκπλήρωσιν καὶ εἰς τὴν ἐνδελεχῆ μέριμναν, πρὸς κραταίωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου. Καὶ ἡ Ἰαπωνία ἀπόδειγμα ἔρχεται οὕτω πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ κύρους τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας αὐτῆς, ὅτι τῆς εὐδοκίμησεως τῶν καλῶν, ἐν τινὶ χώρῳ, οὐχὶ μικρὸν ὀφείλεται τοῖς κυβερνῶσιν αὐτήν, τῇ τιμιότητι αὐτῶν καὶ τῇ ἀφοσιώσει εἰς τὸ ἔργον τῆς προόδου.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων, ἡ Ἰαπωνία ἐφέιλκυσε τὰ ὄμματα πάντων τῶν ἐπισκεψαμένων τὴν θαυμασίαν αὐτήν πανήγυριν τῆς εἰρήνης. Διὰ τῶν ἐλθευμάτων αὐτῆς, ἡ Ἰαπωνία ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐργάζεται, καὶ ἐργάζεται μάλιστα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν κατακτίσεων τοῦ νεωτάτου πολιτισμοῦ, ὅτι δ' ἐντεῦθεν εἶναι χώρα, ἡσφαλισμένον ἔχουσα εὐδακμον μέλλον· διότι ἀληθῶς μόνῃ τῷ λαῷ, τῷ τακτικῶς ἐργαζομένῳ καὶ ἐπιστημονικῶς χωροῦντι εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἡσφάλισται μέλλον μεγαλείου καὶ εὐημερίας.

Ἀλλὰ τίς ἠθελεπιστεύσει, ὅτι ἡ Ἰαπωνία, διὰ μόνης τῆς δραστηρίας ἐνεργείας τῶν κυβερνώντων αὐτήν, καὶ ἐπὶ ἄλλων σημείων προήχθη εἰς ἄν βαθμὸν πολλοὶ εὐρωπαϊκοὶ λαοί, ἐπὶ πολιτισμῷ ἀνωτέρῳ ἀπ' αἰῶνων καυχόμενοι, δὲν προήχθησαν ἔτι; Ἡ χώρα, ἐν ἧ πρό τινος ἔτι χρόνου, ἡ περὶ ποινῶν θεωρία ἐσηρξίετο ἐπὶ τῆς ἐκδικήσεως, καὶ συνεπῶς ἐπέζητεῖτο ἡ βάσανος τῶν παραβατινῶν τὸς τοὺς ποινικῶς νόμους, ὡς τὸ ἰσχυρότατον τῆς ἐξελείψεως ὄργανον, ἡ Ἰαπωνία ἀπεδέχθη καὶ ἐφήρμοσε σύστημα φυλακῶν, ὁποῖον δὲν ἔχουσι εἰσέτι πολλὰ εὐρωπαϊκὰ χωρὰ, τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἀπ' αἰῶνων γεραίρουσι καὶ εἰθισμέναι ν' ἀποκαλῶσι βαρβάρους τοὺς λαοὺς τῆς ἄκρας Ἀνατολῆς. Ἐνῶ ἐν τῇ χριστιανικῇ Εὐ-

ρώπη, φερούση ὡς κληρονομίαν ἀναμνήσεις προαιωνίου πολιτισμοῦ, κηρύσσοντος τὴν ἰσότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ διδάσκοντος τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, πολλαχῶς, σήμερον ἔτι, μετὰ τόσῃ λάμψιν ἐκπολιτιστικὴν, οἱ καταδίκιοι, καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ὑπόδικοι κλείονται, ἐν φυλακαῖς καθύγροις, ἡρειπωμέναις, συσσωρεύονται δὲ φύρδην μίγδην ἐν δωματίοις ὅσῳ ἔνεστι πλείονες ἄνθρωποι, ὅπως ἐν βασάνοις βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον μεταβληθῶσιν εἰς ἀναπνέοντας σκελετούς, πρὶν ἢ ἐκπνεύσωσιν ἐν δυνάει πείνης, φθειριάσεως καὶ παντοειδῶν νοσημάτων ἀπεχθῶν ἐν ᾧ ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη τοιαύτην πολλαχῶς παριστᾷ τὴν εἰκόνα τῶν φυλακῶν, ἐν τῇ Ἰαπωνίᾳ, πρὸ ἐτῶν, ἀκμάζει καὶ εὐδοκίμεϊ σύστημα φυλακίσεως κατὰ γράμμα ζηριζόμενον ἐπὶ τῶν παραγγελμάτων, ἅτινα ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ φιλοσοφία τοῦ Δικαίου διετύπωσαν, ἐν ἀθανάτοις συγγραμμάσιν, ἐφήρμωσαν δ' ἐν μέρει πολλαὶ ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, καὶ ἄλλαι χριστιανικαὶ τῶν τοῦ νέου κόσμου.

Ἡ γαλλικὴ *Ἐφημερίς τῶν Σιζητήσεων*, ἐν τινι τῶν φύλλων αὐτῆς, ἐδημοσίευσεν διδακτικὴν τινα ἀφήγησιν, περὶ τῶν παρὰ τὴν Τόκιο τῆς Ἰαπωνίας ἰδρυμένων φυλακῶν, γραφεῖσαν παρὰ τοῦ εἰς Ἰαπωνίαν Πρέσβειος τοῦ Βελγίου, περιοδεύσαντος καὶ περιγράψαντος τὴν χώραν, ἐν ἣ ἀντιπροσωπεύει τὴν πατρίδα αὐτοῦ. Ἕλληνίς, διακρινομένη ἐπὶ παιδείᾳ ἐξόχῳ καὶ ὑπὸ εὐγενοῦς ἀείποτε αἰσθήματος ἐμπνεομένη, ἠξίωσε νὰ μεταφράσῃ τὸ περὶ τῶν φυλακῶν τῆς Ἰαπωνίας κείμενον τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος, καὶ ν' ἀποστείλῃ ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν.

Προθύμως καταχωρίζοντες τὸ διδακτικώτατον κείμενον τοῦτο, εὐχόμεθα, ἵνα καὶ ἡ Ἑλλάς μὴ ὑστερήσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ συστήματος τῶν φυλακῶν· διότι ἀληθῶς αἱ φυλακαὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶν ἀνάξια ὅλως νὰ φέρωσιν τὸ ὄνομα φυλακῶν λαοῦ χριστιανικοῦ καὶ πεπολιτισμένου. Εἶναι ὄντως θλιβερόν, ὅτι ὑπάρχουσιν ἡμελημένοι αἱ φυλακαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, ἥτις πρώτη ἀνέγραψε τὰς ὠραιότερας σελίδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς σεμνῆς πολιτείας. Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι ἐσήμερον ἡ ὥρα τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ κλάδου τούτου, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι. Αἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἐσχάτως ἠχῆσασι φωναὶ, ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως φυλακῶν, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἐπισημῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, ἡ πανταχόθεν ἐκδηλουμένη ἔφεσις πρὸς ἐπίτευξιν τούτου, καὶ ἡ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ἀποδειχθεῖσα προθυμία, ὅπως χειραγωγῆσθαι τὰς τοιαύτας τάσεις, στερεοῦσιν ἡμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ὅτι ἡ κοιτίς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ καὶ ἡ πρωτότοκος τοῦ Χριστιανισμοῦ χώρα ἐπὶ μακρὸν δὲν θὰ ἐρχεται πολλῶ τῆς Ἰαπωνίας ὅπισθεν εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, ὅτι δὲ ταχέως θὰ ἴδωμεν ἐπὶ τέλους

ἀνδρουμένους καὶ ἐν Ἑλλάδι φυλακᾶς, ὧν θὰ ἐξέρχεται ὁ ἐν αὐταῖς ἐγκλειόμενος, οὐχὶ κακουργότερος ἢ ὅποιος ἦν, ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν φυλακὴν, ἀλλὰ βελτιωμένος καὶ ὅσῳ ἔνεστι χριστιανισμὸν τῇ κοινωνίᾳ μέλος. Τ. Φ.

[Ἰδοὺ τὸ ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Σιζητήσεων ὡν μεταφρασθὲν κείμενον, περὶ τῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ φυλακῶν, ἐξηγημένον δι' ἐκ τινος περὶ τῆς χώρας ταύτης περιγραφῆς τοῦ Βέλγου πρέσβειος.]

«Ἡ εἰρκτὴ τοῦ Τζουκουδά, κειμένη ἐπὶ νήσου, πλησίον τῆς Τόκιο, ἰδρύθη παρὰ τοῦ Ἰαπωνοῦ στρατηγοῦ Καβάγη, διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις μεταβάς πρῶτον εἰς Εὐρώπην, ὅπως σπουδάσῃ τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν παρὰ τοῖς διαφοροῖς ἔθνεσιν, ἀπεφάσισε νὰ εἰσάξῃ εἰς Ἰαπωνίαν σύστημα φυλακίσεως φιλανθρωπικόν ἅμα δὲ καὶ προσοδοφόρον τῷ Κράτει.

»Τῇ συναινέσει τῆς Κυβερνήσεως, ἀνήγειρεν οὗτος, πρὸ πάντε ἐτῶν περίπου, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Ἀστυνομίας, μέγα κατάστημα φυλακῆς, στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἕκαστος τῶν καταδίκων θέλει συντελεῖ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φυλακῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος τούτου ἀνέρχεται ἤδη εἰς 246, μὲ μηνιαῖον μισθὸν φρ. 8390, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ μισθοῦ ἐννέα χειρουργῶν.

»Τὸ ἐμβαδὸν τῆς ὅλης φυλακῆς εἶναι 49 πλέθρων, τοῦ δὲ κτιρίου τεσσάρων. Ἐν ἔτει 1877, τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως αὐτῆς ἀνέβησαν εἰς 485,000 φρ., τὰ δὲ ἔσοδα εἰς 375,000. Οὕτως ἡ εἰρκτὴ τοῦ Τζουκουδά ἀπεζημίωσε τὸ Κράτος διὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεώς της. Τὸν λήξαντα Μάρτιον, ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ ἦσαν ἐγκλεισμένοι 3390 καταδίκιοι, ὧν 104 γυναῖκες.

»Ἡ πρώτη αἴθουσα, εἰς ἣν μᾶς εἰσῆγαγον, περιεῖχε πράγματα παντὸς εἶδους, κατεσκευασμένα ὑπὸ τῶν φυλακισμένων, κυτῖα ἀπὸ λάκ, εἰκόνας, λαβίσκους, ἀλεξιφλόγια μεταξωτὰ καὶ χάρτινα, λεπτὰ πῆλινα ἀγγεῖα, ὑφάσματα βαμβακερά, ἀλεξιθρόγια, ράβδους, δίσκους, ὑποδήματα.

»Αἱ τιμαὶ σημειοῦνται ἐφ' ἑκάστου πράγματος, καὶ δύναται τις ν' ἀγοράσῃ πλεῖστα ὅσα τούτων, εὐθηνότερον ἢ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τοῦ Τόκιο καὶ τῆς Ἰοκοχάμας.

»Πρῶτον ἐπεσκέφθημεν τὸ σχολεῖον τῶν νεαρῶν καταδίκων. Ἐν τῷ μέσῳ αἰθούσης εὐρυχώρου καὶ ὑφορόφου, 30 ἄρβυρα 12-18 ἐτῶν, ἐάθησαντο ἔμπροσθεν ἀναλογίων, ἀποστηθίζοντα τὰ μαθήματά των. Ἐφερον τὸ κίτρινον τῆς φυλακῆς ἐνδυμα, ἀπὸ γονδρὸν λινὸν ὑφασμένον καὶ βεβαμμένον παρ' αὐτῶν τῶν δεσμιῶν. Διηροῦντο εἰς δύο τάξεις, ὑπὸ δύο καθηγητᾶς ἐκλελεγμένους μεταξὺ τῶν δεσμιῶν. Τοὺς διέταξαν ν' ἀναγνώσωσιν ἐνώπιον ἡμῶν ἀγγλικά καὶ ἰαπω-

νικά, ν' ἀριθμῆσσι καὶ νὰ γράψωσι. Οἱ νεαροὶ ἐγκληματῖαι, καθαρῶς καὶ καλῶς τρεφόμενοι, ἐφαίνοντο ἀπολαύοντες ἀνθηρᾶς υἰείας.

»Ἐν τῇ παρακειμένῃ αἰθούσῃ, ἐπεδείχθη ἡμῖν τὸ τυπογραφεῖον, ἐν ᾧ διὰ πιεστηρίων εὐρωπαϊκῆς καὶ ἰαπωνικῆς ἐφευρέσεως ἐκτυποῦνται καὶ τὰ εἰς τὴν Σχολὴν χρήσιμα ἐγχειρίδια.

»Τὸ τμήμα τῆς ὑποδηματοποιείας ἤριθμει 40 ὑποδηματοποιούς, ἐργαζομένους διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ μηχανῆς. Οὕτω τὰ ὑποδήματα τῆς Ἀστυνομίας τῆς πρωτεύουσας ἐξεργάζονται ἐν αὐτῷ. Καὶ ὁ στρατηγὸς Καβάγης αὐτὸς ὠφελήθη τῆς εὐκαιρίας, ὅπως παραγγεῖλη ζεῦγος ὠραίων ὑποδημάτων.

»Μετέπειτα διήλθον ἐν τῷ τμήματι τῶν ἀλεξιβροχιῶν, ἐν ᾧ χιλιάδες τοιούτων κατασκευάζονται, ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σχῆμα.

»Ἐν κτιρίῳ, κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ τὴν σιδηρουργίαν καὶ κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ τὴν ξυλουργίαν ὠρισμένῳ, ἐργάζεται ἐσφυρηλάτουν τὸν σίδηρον, πλησίον ἄλλων, οἵτινες ἐπλεκον ἕδρας ἐκ ψιάθου ἢ ἔθετον ἐπὶ τῶν ἐπίπλων λεπτὰ στρώματα ἐκ λάκ.

»Μακρύτερον οἱ δέσμιοι κατεσκευάζον ἀντλίας. Πανταχοῦ κατεδεικνύετο, ὅτι ἐγένετο φροντὶς ὅπως χρησιμοποιηθῶσιν ὅσῳ ἔνεστι κάλλιον αἱ διαστάσεις τοῦ κτιρίου.

»Πλησίον τοῦ σιδηρουργείου εὐρίσκεται ὀρνιθοτροφεῖον, ἐνθα τρέφονται ἐπιμελῶς πτηνὰ παντὸς εἶδους.

»Ἡ κυριώτερα καὶ ἐπικερδεστέρα βιομηχανία τῆς εἰρηκτῆς εἶναι τὸ κεραμουργεῖον, ὅπερ ἀπασχολεῖ 300 ἐργάτας. Ὁ ἄργιλος μεταφέρεται ἀπὸ τὰ περὶχωρα τῆς Τόκιο. Οἱ κέραμοι πωλοῦνται πρὸς 20 φρ. τὴν χιλιάδα. Καλὸς ἐργάτης δὲ δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ 1200 ἐντὸς ὀκτώ ὡρῶν.

»Ἀφοῦ ἐπεσκεφθῆμεν τὸ τμήμα τῶν τεκτόνων, τὰ μαγειρεῖα, τὸ παράπηγμα ὅπου καθαρίζεται τὸ ὄρυζιον, τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κηρίων, ἔστημεν ἐν τῷ τῶν βαμβάκοεκκοκιστῶν. Μεταξὺ τῶν καταδίκων τοῦ τμήματος τούτου εὐρίσκετο Κινέζος, διαπράξας τὸ ἐγκλημα τοῦ νὰ καπνίσῃ ὄπιον, ἐγκλημα αὐστηρότατα τιμωρούμενον ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ὁ ἀτυχὴς οὗτος ὑφίσταται ἐπὶ τούτῳ ποινὴν φυλακίσεως ἔτους ὅλου. Μᾶς ἐφάνη μ' ὅλον τοῦτο τίμιος καὶ δξύνους καὶ καλῆτερος ἑτέρου ὁμογενοῦς του, ὃν συνήτησαμεν μετ' ὀλίγον εἰς τὸ τμήμα τῆς ραπτικῆς, καὶ ὅστις εἶχε καταδικασθῆ εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν, ὡς φωραθεὶς ἔχων παρ' ἑαυτῷ προμήθειαν ὀπίου.

»Ἡ ἐπίσκεψίς μας ἐπερατώθη μετὰ τὸ τμήμα τῆς βαφικῆς, τῆς ραπτικῆς, καὶ τῆς μιλουργίας.

»Ἐν τῷ τμήματι τῶν γυναικῶν εὐάριθμοι ἦσαν γυναῖκες, ἀλλὰ πᾶσαι ἦσαν ἔνοχοι μεγάλων ἐγκλημάτων, καταδεδικασμένοι ἐπὶ δηλητηριάσει ἢ φόνῳ συζύγων ἢ τέκνων. Εἶδομεν εἰς τινὰ γωνίαν παιδίον τριετές, γεννηθὲν ἐν τῇ εἰρηκτῇ καὶ ἀνατρεφόμενον ὑπὸ τῆς μητρὸς του.

»Ὅτε ἐμέλλομεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ τὸ Τζουκουδά, ὁ στρατηγὸς Καβάγης ἐνεθυμήθη ὅτι ἔμμεν νὰ μᾶς δεῖξῃ καὶ ἕτερον μέρος. Μᾶς ὠδήγησεν ὅθεν πρὸς οἰκοδόμημα τετράγωνον, ὁμοιάζον μοναστήριον βουδικόν, ἐν τῷ μέσῳ κήπου καὶ κομψὸν τὴν ἀποψιν. Ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ὑπάρχει διάδρομος, ἔχων τριάντα κελλῖα ἐκατέρωθεν. Πάντα ἦσαν κατωκημένα· ἀλλ' οἱ ἐν αὐτοῖς δὲν ἐφαίνοντο σκυθρωποί. Ἐντὸς τῶν κελλίων τούτων ὑπῆρχον καθίσματα ἐκ ψιάθου λίαν ἀναπαυτικά, βιβλία, χάρτης καὶ κονδύλια. Τίνες ἄρα γε ἦσαν οἱ προνομιοῦχοι οὗτοι κατάδικοι; Ὁ στρατηγὸς μᾶς εἶπεν, ὅτι ἦσαν οἱ ἐπὶ πλημμελήμασι τοῦ Τύπου καταδικασθέντες.

»Τελεία καθαριότης ἐπικρατεῖ πανταχοῦ ἐν Τζουκουδά. Οἱ κατάδικοι δύνανται νὰ λουῶνται καθ' ἑκάστην. Τὴν ὥραν τοῦ λουτροῦ κομίζεται εἰς τὰς αἰθούσας σειρὰ ὅλη λουτήρων μὲ ὕδωρ εἰς ταιαύτην θερμοκρασίαν, ὥστε βεβαίως Εὐρωπαῖος ἤθελεν ἐκδαρεῖ ζῶν ἂν εἰσῆρχετο ἐν αὐτῷ. Δὲν τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν πόσους βαθμοὺς φάρεγγεῖτ ἐσημείου ὁ ἰατρὸς τῆς ἀστυνομίας Δέτνιτζ. Ἐτερον ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι αἱ ἀσθένειαι σχετικῶς σπανίζουσιν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ μέσος ὅρος τῆς θνησιμότητος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2 ὄ[ο], ἐν ᾧ ἀνέρχεται μέχρι τῶν 5 ὄ[ο] ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Εὐρώπης.»

K* Σ. Β.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΕΝΟΣ ΠΤΗΝΟΥ

Διατί δὲν βλέπομεν ποτὲ εἰς τοὺς ἀγρούς τὰ πτώματα τῶν πτηνῶν; Τί γίνονται ἄρα γε οἱ φαιδροὶ οὗτοι τοῦ δάσους κάτοικοι ἀφοῦ παύσῃ ἡ καρδία των νὰ πάλλῃ; Ποία κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καταλαμβάνει αὐτοὺς μυστηριώδης αἰδῶς; Ποῦ ἐκπνεύουσι τοὺς τελευταίους φθόγγους τοῦ ἄσματος αὐτῶν; Ἀκούσατε τὴν ἐπομένην διήγησιν·

Ὁ γείτων μου, συνταγματάρχης Ρ., εἰς τῶν ἀπομάχων τοῦ Ρεῖσχόφεν, ἀγαπᾷ ὡς νέα κόρη τὰ ἄνθη καὶ τὰ πτηνὰ. Ὁσάκις ὁ κ. Geoffroi St Hilaire λαμβάνει ἐξ Ἰνδιῶν ἢ ἐξ Αἰγύπτου δύο ζεῦγη σπανίων στρουθίων ἢ χρυσολαμπῶν ἀλεκτρούων ἢ περιέργων πτηνῶν ὑδροβίων, τὰ ὅποια ὀλόκληρος ἢ πόλις τῶν Παρισίων θαυμάζει ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ, τὸ ἐν ζεῦγος στέλλεται ἐκάστοτε εἰς τὸν συνταγματάρχη.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὡς πρὸς τοὺς σπόρους καὶ τὰ φυτά. Πρῶτος αὐτὸς ἐκαλλιέργησε τὴν ψυχόπερον ὄρχιν (orchis aile de papillon) καὶ τὴν μυιάχρον Διώνην (Dionée attrape mouche), δύο θαύματα. Μόνος ἐν Εὐρώπῃ ἔχει τὸ ἐρυθρόχρου-